

Pojille oikeus ajokorttiin vasta 21-vuotiaina

► Suureksi huolenaiheeksemme on noussut nuorten kuskien holtittomuus liikenteessä, varsinkin nuorten miesten.

Onnettomuusriskihän on tutkitusti suurin 18–19 vuoden iässä, minkä todistaa se, että kaikista liikenteessä menehtyneistä viidesosa on nuoria.

Erityisesti nuoret miehet ovat osallisina kovavauhtisissa tieltä suistumisissa, minkä takia muutkin joutuvat suureen vaaraan liikenteessä.

He eivät aiheuta vahinkoa ainoastaan muille, vaan myös itselleen; nuorten miesten kuolinvirta onkin nuoriin naisiin verrattuna kuusinkertainen.

On pelottavaa, miten paljon onnettomuudet alkoholin ja muiden päihteiden vaikutuksen alaisena ovat lisääntyneet. Jos miesten ajokortin ikäraja nostettaisiin 21 vuoteen, sillä olisi toivottavasti positiivinen vaikutus nuorten ajokäyttäytymiseen.

Omista kokemuksistamme voimme sanoa, että poikien ajotyyli on paljon holtittomampaa kuin sa-

man ikäisten tyttöjen välittömästi ajokortin myöntämisen jälkeen. Onhan tieteellisesti todistettu, että poikien koordinaatiokyky kehittyy vielä hyvin myöhään ja näin myös muutamia vuosia naisia jäljessä.

Olemme juuri itse tulossa ajokortti-ikään ja pelottaa lähteä liikenteeseen tietoisena ylinopeutta ajavista nuorista miehistä, joille liikennesääntöjen noudattaminen tuntuu olevan ylitsepääsemättömän vaikeaa.

Mieleemme muistuu monia esimerkkejä hullun lailla ajamisesta, kuten esimerkiksi 14.10., kun 17-vuotias poika ajoi ilman korttia poliisia pakoon 140 km/h neljänkymppin rajoitusalueella.

Käytännössä kannatamme tasa-arvoa, mutta jos onnettomuuksien määrää voidaan vähentää liikenteessä, niin mielestämme koviin toimiin on ryhdyttävä.

Katariina Ketola
Nina Massalin

opiskelijat
Espoo

Helsingin Sanomat 4.11.2003.

Hyvinvointivaltiota holhousvaltioon

Hyvinvointivaltio muuttuu hiljalleen holhousvaltioksi, jos valtiolta pyrkii vaikka kuinka hyvien tarkoituksien nimissä koko ajan lisäämään kansalaisten arkielämän säätelyä ja suoranaisia kieltoja. Havainnollinen esimerkki hyvää tarkoittavan mutta monella tavoin arveluttavan holhousmentaliteetin kasvusta on Kansanterveyslaitoksessa, Opetushallituksessa ja Kuluttajavirastossa viritelty hanke roskaruoan mainonnan kieltämiseksi tai rajuksi rajoittamiseksi televisiossa.

Akkiseltään ajatus saattaa kuulostaa jopa kannatettavalta. Suuren suosion saavuttanut niin sanottu roskaruoaka yhdessä makeisten syönnin ja makeiden juomien juonnin kanssa on yksi keskeinen syy siihen, että lasten ja nuorten liikalihavuudesta on hyvää vauhtia tulossa huolestut-

tava, suorastaan kansanterveydellinen ongelma. Siitä viranomaisilla tuntuu olevan hätkädyttävän lyhyt matka johtopäätöksen, että roskaruoan mainostaminen televisiossa voitaisiin kieltää niin kuin on kielletty viinan ja tupakan mainostaminen – tai ainakin rajoittaa ajallisesti myöhäisiltan kuten on menetelty väkivalta- ja pornoelokuvien kohdalla.

Mutta mikä on roskaruokaa ja mikä taas ei? Jos toista saa mainostaa ja toista ei, rajankäynnistä syntyy loputon riitely – ja hyvin perustein. Entä voitaisiinko kieltää vain televisiomainonta mutta sallia kaikki muu mainonta? Siinä törmättäisiin myös perustuslain erityisluokkaan nauttivan sananvapauden problematiikkaan.

Jatkuvien uusien kieltojen tie vie sietämättömään holhousyhteiskuntaan. Ei yhteiskunnan pidä kieltää yhä useampia asioita vain siksi, että ne eivät ole hyväksi vaikkapa terveydelle. Nuorten kohdalla kiellot ovat tunnetusti huonosti tepsivä keino. Kieltojen sijasta on lisättävä kotien ja koulujen terveysvalistusta ja koetettava saada roskaruoan valmistajat kilpailemaan terveellisemmällä tuotteilla.

Pääkirjoitus.

Helsingin Sanomat 20.1.2004.